

M. MORONZON, korska sjedala katedrale u Zadru

odnosno čuvenoga venecijanskoga »moretta«. Izrađeni su od višebojnoga emajla na zlatnoj osnovi. Najrašireniji nakit u Rijeci i Kvarneru sve do sred. XX. st. Glavno je središte proizvodnje bila Rijeka, odakle se mori šire po Kvarneru, Lici i Dalmaciji. Isprva se nose kao privjesci na naušnicama, a od sred. XIX. st. od riječkih se morčića izrađuje različit složeni nakit: prstenje, ogrlice, narukvice, broševi. — Radionica posljednjega riječkoga moretista *Raula Rolandija* (1875–1960), s modelima i nacrtima, otkupljena je za riječki Pomorski i povijesni muzej.

LIT.: R. Matejčić, *Morčići ili mori*, Rijeka 1964.

Iv. Mat.

MORESCHI, slikar (XVII. st.); nije mu poznato ime ni podrijetlo. Njegovo je djelo ciklus velikih slika s temom iz života Marijina u crkvi Majke Božje od dobrog savjeta i tri slike (*Krist s učenicima u sinagogi*, *Predaja Labina Serenissimi* i *Genealoško stablo Majke Božje*) u župnoj crkvi u Labinu. M. je talentirani ranobarokni provincijski slikar. Paleta mu je još maniristička a psihološki vješto karakterizirane likove postavlja u strogu kompoziciju pred bogatom manirističkom arhitektonskom pozadinom.

LIT.: Horvat — Matejčić — Prijatelj, Barok.

R.

MORETTI, Ivan, slikar (Split, 13. XI. 1843 — SAD,?). Slikarstvo učio u Italiji; 1869. dolazi u Osijek i tu je 1870–73. učitelj na Gradskoj risarskoj školi, potom odlazi u Đakovo. Ne dočekavši potporu J. J. Strossmayera za usavršavanje u Italiji, odlazi u Veneciju, gdje izrađuje za biskupa jednu sliku (*Pietà*). Zabilježen je njegov boravak u Milanu 1886, potom odlazi u SAD, gdje mu se zameće trag. U Osijeku i Đakovu slikao portrete u stilu tal. akademskoga realizma (*Portret Osječanina*, *Žena u balskoj toaleti*), a ostavio je i povijesnu kompoziciju *Zrinski i Frankopan*.

LIT.: Slikarstvo XIX stoljeća u Hrvatskoj (katalog), Zagreb 1961. — O. Švajcer, Pregled likovne umjetnosti u Osijeku u 19. stoljeću, *Osječki zbornik*, 1977, 16. — Isti, Portretno slikarstvo u Osijeku u 19. stoljeću, *Peristil*, 1979, 22. — Isti, Domaći i strani slikari XVIII. i XIX. stoljeća u Galeriji likovnih umjetnosti Osijek, Osijek 1987–1988.

O. Šr.

MORETTI, Josip, kipar (XIX. st.). Doveo ga je u Zagreb I. Rendić na povratku iz Italije (1877). M. je surađivao s Rendićem klešući u mramoru kipove koje je ovaj modelirao. Nakon Rendićeva odlaska u Trst (1880) preuzeo je njegov atelje. Samostalno je izradio poprsja I. Zajca, Đ. Murgića, F. Krežme, I. Vončine ml., J. Schlossera, G. Pongratza, figuru *Ciganke*, te mnoge nadgrobne spomenike. Radio je sladunjavo dopadljivo

M. MORONZON, apostoli s oltarne pregrade zadarske katedrale. Zadar, Stalna izložba crkvene umjetnosti

(poprsje ukomponirano u ljiljan ili ružu), a mramor je obrađivao majstorski. Izlagao je samostalno u Zagrebu (1881, 1882).

LIT.: D. Kečkemet, Ivan Rendić, Supetar 1969.

R.

MORETTI-ZAJC, Josip (Peppo), slikar (Bakar, 19. IV. 1882 — Rijeka, 10. IV. 1933). Slikarstvo je učio kod I. Fummija u Rijeci i na Akademiji u Veneciji (1902–05), potom živio u Rijeci. Zaokupljen svjetlošću, slikao je kvarnerske krajolike, marine i vedute, pod utjecajem venecijanskoga slikarstva (*Malo brodogradilište na Kantridi*, 1911; *U Mrtvom kanalu*, 1927; *Školj*, 1930). Izradio je i jedan portret (*Portret Bakarke*, 1909) te zastor za pozornicu Hrvatske čitaonice na Trsatu u Rijeci 1925. — Samostalno je izlagao u Rijeci (1909, 1913) i Zagrebu (1920, 1926). Retrospektivna mu je izložba priredena 1994. u Rijeci.

LIT.: V. Lunaček, Izložba Zajca-Morettia i S. Tomerlina, *Obzor*, 1926, 287. — B. Vižintin, Josip Moretti Zajc, Rijeka 1994.

V. Fo.

MORIĆ, Miranda, slikarica (Morić kraj Benkovca, 20. IX. 1919). Studirala na Akademiji u Zagrebu (M. Tartaglia). Slika portrete (*Portret Vanje*), interijere (*Atelje*, *Stara kuhinja*), pejzaže (*Stare pariške kuće*, *Primošten*) i ruralne vedute Dalmatinske zagore s pojedinim ženskim likovima, nosiocima simboličnih sadržaja (*Žena i kamen*, *Dalmatinske žene*). Samostalno izlagala u Beogradu (1957), Zagrebu (1959, 1970, 1978, 1981), Dubrovniku (1959, 1968, 1981), Bologni (1960), Splitu (1962), Padovi (1966).

LIT.: Ž. Sabol, Miranda Moriće (katalog), Zagreb 1978. — V. Zlamalik, Miranda Moriće (katalog), Zagreb 1981. — T. Maroević, Miranda Moriće, Kontura, 1993, 16.

R.

MORONZON, Matteo, venec. drvorezbar (XV. st.). Pripadao poznatoj umj. obitelji (otac Andrija, braća Catarino i Lorenzo bili su također drvorezbari). Spominje se na radu u Zadru 1418–51. God. 1418. započeo